

DIÀLEG BASAT EN LA HISTÒRIA D'ÈDIP I LAIOS

ÀLEX: Laios

NIL: Endeví i Apostolos

HUGO: Èdip

VOLUNTARI DE LA CLASSE: Dependent

Descripció: Primer es veurà una escena amb un pare amb el seu fill als braços. Després es veurà una escena de el pare amb una endevina que li dirà: el teu fill et matarà i es casarà amb la teva dona. El pare abandonarà al seu fill, i el fill creixerà i quan sigui gran, com que viurà al carrer atracarà un supermercat on estarà el seu pare, i per equivocació ell el matarà.

A CASA DEL PARE: està el pare assegut en una cadira amb el fill als braços.

A LA TENDA DEL ENDEVÍ:

Laios entra a la tenda de l'endeví i saluda.

- LAIOS: Hola, bon dia!
- ENDEVÍ: Benvingut sigui a la humilda tenda d'aquest pobre endeví. Què l'atrau aquí? Què busca descobrir en els secrets de la veritat?
- LAIOS: Doncs bé, he vingut perquè em predecissis el futur, doncs tinc un mal pressentiment sobre ell. M'agradaria saber de què moriré en aquesta vida. He sentit que vostè realment i no sé com sap el futur de la gent i per això he vingut.
- ENDEVÍ: D'acord, ensenya'm la mà...

Laios li mostra la seva mà esquerra a l'endevina.

- ENDEVÍ: Mmm... Laios et dius eeeeh. Molt bé Laios, seu en aquesta butaca d'aquí i mostra'm ara la teva altra mà, la dreta.
- LAIOS: Molt bé, com vostè cregui...

Laios s'asseu i posa la mà sobre un coixí i deixa que l'endeví li llegeixi el futur.

L'endeví tanca els ulls i passa el dit sobre el palmell de la mà de Laios.

- ENDEVÍ: Llegeixo amor, sí.... i bona vida també, sí, bona vida... Ostres! Quina desgràcia! Ja sé de què moriràs Laios, i crec que no t'agradarà saber-ho... El seu fill el matarà.
- LAIOS: No pot ser... No, No, No, No, El meu fill tot just acaba de néixer! No és possible que em mati el meu propi fill!
- ENDEVÍ: Laios, per l'amor de déu fes alguna cosa per parar-ho o moriràs! Les meves prediccions no fallen pas...
- LAIOS: Gràcies endeví, procuraré vigilar amb el meu fill, jo que em pensava que em portaria alegria i felicitat...

Laios se'n va de la tenda de l'endeví per la porta (porta classe)

A LA MANSIÓ DEL PARE....

Després d'una hora d'haver arribat....

- APOSTOLOS: Senyor, ja porta una hora assegut a la seva butaca sense dir ni piu!
- LAIOS: El nen està dormint aquí mateix i no el vull pas despertar.
- APOSTOLOS: Ja, però des que ha arribat no m'ha dit res ni a mi! El veig preocupat senyor... Si passa alguna cosa sap que jo l'ajudaré en el que sigui!

Laios s'aixeca, agafa al nen en braços i se'l queda mirant.

- LAIOS: Ha dit que faria qualsevol cosa per mi Apostolos?
- APOSTOLOS: Sí senyor, el que em demani.
- LAIOS: Bé doncs, Apostolos, vull que s'emporti al meu fill lluny de casa meva i... el mati.
- APOSTOLOS: Senyor! No puc pas fer això que em demana! És el seu fill! No el pot matar!
- LAIOS: He anat a veure a un endeví i m'ha dit que el meu fill em matarà. És molt important que no quedi viu, o moriré! I no vol pas que mori oi Apostolos?
- APOSTOLOS: No senyor, he servit a la seva família des que vostè encara no havia nascut senyor. Mai li desitjaria la mort!
- LAIOS: Doncs bé, ja saps el que has de fer Apostolos!

Laios es queda mirant al nen.

- LAIOS: Ho sento petitó, però no puc morir tan aviat, encara sóc massa jove.
- APOSTOLOS: D'acord senyor, ara mateix me'l emportaré.

Apostolos surt de la casa amb el nadó a les mans.

- APOSTOLOS: Saps, Èdip? El teu pare té raó, encara és massa jove per morir. Però tu ho ets encara més i no permetré que moris.

Apostolos allibera al nen en un banc del parc Time de la ciutat.

AL BANC PÚBLIC...

Laios entra al banc de la ciutat per fer un ingrés de diners.

- DEPENDENT: Hola! Bon dia! En què el puc ajudar?
- LAIOS: Hola! Doncs bé, m'agradaria fer un ingrés al meu compte. De fet, porto els diners en aquesta maleta.
- DEPENDENT: Molt bé! Quina quantitat voldria vostè ingre...

Entren quatre atracadors al banc amb la cara tapada i armes automàtiques.

Disparen amunt per espantar a la gent però Laios no s'espanta.

- ÈDIP: Tothom al terra amb les mans al cap! Ja! He dit que tothom al terra i amb les mans al cap!

Èdip va cap a Laios perquè no es vol estirar.

- ÈDIP: Es pot saber què és el que no ha escoltat del que he dit, vell de merda!
- LAIOS: Mira noi, no està bé fer el que fas. La policia vindrà i et detindran.
- ÈDIP: Ah sí? Marxarem abans que vingui la pasma i amb les màscares no ens identificaran inútil!
- LAIOS: Aquesta màscara és una senyal de covardia. Com a mínim si atraques un banc no siguis un covard!
- ÈDIP: Ja veurem qui és el covard ara!

Èdip es treu la màscara i Laios veu en aquell rostre els mateixos ulls que els seus.

Èdip dispara a Laios a la cama i aquest cau seguidament a terra.

- LAIOS: Aaahhhh!
- LAIOS: No pot ser, no pot ser, no deu ser ell, no, aquests ulls eren iguals que els meus!

Després de l'atracament els atracadors marxen per la porta (porta de la classe) i

Laios mor dessangrat al terra gelat del banc. Quan arriben els policies, ja és mort.